प्रतिलोमानांविपरीताचाराणांम्लेछानां ॥ ३० ॥ क्षुरांतंतीक्ष्णपरिधि ॥ ३१ ॥ तस्मैसौभायप्राहिणवंप्रहितवान् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ककचः दंतुरखड्गः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ यद्यागच्छेयंतर्हिनहिजीवेत् ॥ ४२ ॥ किंकरिष्यामिअद्याहमकिंचित्करइत्यर्थः उदकंधारयितुमितिशेषः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ धृष्टकेतुः शिशुपाल

यक्षाणांराक्षसानांचदानवानांचसंयुगे॥ राज्ञांचप्रतिलोमानांभस्मांतकरणंमहत् ॥ ३० ॥ क्षुरांतममलंचक्रंकालांतकयमोपमं ॥ अनुमंत्र्याहमतुलंद्विषतां विनिबर्हणं॥ ३१ ॥ जहिसौभंस्ववीर्येणयेचात्ररिपवोमम॥ इत्युक्त्वाभुजवीर्येणतस्मैप्राहिणवंरुषा॥ ३२ ॥ रूपंसुदर्शनस्यासीदाकाशेपततस्तदा ॥ द्वितीय स्येवसूर्यस्ययुगांतेप्रतपिष्यतः॥ ३३ ॥ तत्समासाद्यनगरंसौभंव्यपगतत्विषं॥ मध्येनपाटयामासककचोदार्विवोच्छ्रितं॥ ३४॥ द्विधाकृतंततःसौभंसुदर्शन बलाद्धतं॥ महेश्वरशरोद्धूतंपपातत्रिपुरंयथा॥ ३५॥ तस्मिन्निपतितेसौभेचक्रमागात्करंमम॥ पुनश्चादायवेगेनशाल्वायेत्यहमब्रुवं ॥३६॥ ततःशाल्वंगदां गुर्वींमाविध्यंतंमहाहवे॥ द्विधाचकारसहसाप्रजज्वालचतेजसा॥ ३७॥ तस्मिन्विनिहतेवीरेदानवास्त्रस्तचेतसः ॥ हाहाभूतादिशोजग्मुरर्दिताममसायकैः॥ ॥ ३८॥ ततोहंसमवस्थाप्यरथंसौभसमीप्रतः ॥ शंखंप्रध्माप्यहर्षेणसुहृदःपर्यहर्षयं ॥ ३९ ॥ तन्मेरुशिखराकारंविध्वस्तादृालगोपुरं ॥ दह्यमानमभिप्रेक्ष्य स्त्रियस्ताःसंप्रदुद्रुवुः ॥ ४० ॥एवंनिहत्यसमरेसौभंशाल्वंनिपात्यच॥ आनर्त्तात्पुनरागम्यसुहृदांप्रीतिमावहं॥ ४१ ॥ तदेतत्कारणंराजन्यदहंनागसाह्वयं॥ नागमंपरवीरघ्नहिजीवेत्सुयोधनः ॥ ४२ ॥ मय्यागतेथवावीरद्यूतंनभवितातथा ॥ अद्याहंकिंकरिष्यामिभिन्नसेतुरिवोदकं ॥ ४३॥ वैशंपायनउवाच एवमुक्त्वामहाबाहुःकौरवंपुरुषोत्तमः॥ आमंत्र्यप्रययौश्रीमान्पांडवान्मधुसूदनः॥ ४४॥ अभिवाद्यमहाबाहुर्धर्मराजंयुधिष्ठिरं॥ राज्ञामूर्धन्युपाघ्रातोभीमे नचमहाभुजः ॥ ४५ ॥ परिष्वक्तश्चार्जुनेनयमाभ्यांचाभिवादितः ॥ संमानितश्चधौम्येनद्रौपद्याचार्चितोश्रुभिः ॥ ४६ ॥ सुभद्रामभिमन्युंचरथमारोप्य कांचनं ॥ आरुरोहरथंकृष्णःपांडवैरभिपूजितः॥ ४७ ॥ शैब्यसुग्रीवयुक्तेनरथेनादित्यवर्चसा॥ द्वारकांप्रययौकृष्णःसमाश्वास्ययुधिष्ठिरं ॥ ४८ ॥ ततःप्रया तेदाशार्हेधृष्टद्युम्नोपिपार्षतः॥ द्रौपदेयानुपादायप्रययौस्वपुरंतदा॥ ४९॥ धृष्टकेतुःस्वसारंचसमादायाथचेदिराट् ॥ जगामपांडवान्दृष्ट्वारम्यांशुक्तिमतींपुरीं ॥५०॥ केकयाश्चाप्यनुज्ञाताःकौंतेयेनामितौजसा॥ आमंत्र्यपांडवान्सर्वान्प्रययुस्तेपिभारत ॥५१॥

सुतः स्वसारंकरेणुमतींनकुलभार्यां ॥ ५० ॥ केकयाःसहदेवश्यालाः ॥ ५१ ॥

Digitized by Google